

Innhold

Dommerkritikk fra Landsutstillingen 2019 Sola
NORSK TOMLER v/Rainer Dammers, DE.....0

Dommerkritikk fra Landsutstillingen 2019 Sola

NORSK TOMLER

v/Rainer Dammers, DE

Jeg ble i januar 2019 nok en gang invitert til Sola for å dømme Norsk Tomler.

Utstillingen på Sola Air Port hotell var fortreffelig. Alt var prima bortsett fra lysforholdene.

Det varme gule lyset fra salen gjorde det vanskelig å bedømme øyenfargen på duene.

Desverre var det færre Norske Tomlere på utstillingen enn ventet, det henger vel sammen med "ungduesyken", som også Norge er blitt rammet av.

Det begynte med den hvite NT, denne gangen var det 21 stk. Alle fremstod med god kroppsform, men dessverre var det vanskelig å håndtere duene i burene grunnet for lite burtrening. De var ikke fortrolige med hånden som ville gripe dem...

De var jevnt over for høyreiste, kun den siste duen skilte seg ut, her likte jeg hodet. For mange kunne kronen vært båret høyere. Den første viste et særs kraftig nebb. Nr 7 var en ungdue med en nokså "dukkeaktig" kropp. Den hadde det korteste bakparti som jeg til nå har sett. For å belønne denne gav jeg ham høyeste poeng, selv om han kunne hatt et mer fyldig brystparti. Med den følgende eldre duen var det motsatt, med et kraftig hode, med et noe langt bakparti. Videre utmerket noen eldre duer seg, den ene med et godt hode og et ikke for sterkt senket nebb. Den andre fremstod med en annen type, med kraftig

senket og kraftig nebb. Av de 7 unge hunnene likte jeg bare to. De fleste var for spisse og for noen var pussingen av kronen uprofesjonelt gjort...

Jeg fant at due nr.15 var særs fin. Nr. 18 hadde en prima hode og et meget kraftig undernebb. Det meget kraftige nebbet og de kraftige nebbvortene er sers bra for oppdrettet, men virker noe uharmonisk. Jeg likte godt den ene av de to gamle hunnene.

Jeg var litt skuffet over de fleste svarte, med mørke og ustelte nebb hører de ikke hjemme i et utstillingsbur.

Av de eldre var den første ikke dårlig, men nokså ustelt. Den andre, en meget rasetyrisk femåring, kunne til slutt bli valgt ut. De unge hunnduene var gjennomsnittlig av prima type.

Duen i nr. 25 hadde også fine sokker, men dårlig ryggparti. En annen hadde sogar hengende vinger. Den gamle i bur nr. 31 var typemessig svært god, men for grå i fargen og den viste en raseutypisk øyenrand. den aller siste presenterte seg nydelig med en flott kroppsholdning og et påfallende lyst nebb. Den ikke helt korrekte kronen, var til hinder for høyeste poeng.

Nå det gjelder de røde og gule var det tydelige fremskritt å bemerke. Den tidligere katastrofale ryggbefjæringen viste seg, i det minste hos toppdyrene, å være ordnet. Som Gunnar så tydelig sa: Jeg har i over 10 år utsortert med henblikk på dette og har sikkert hatt over 1000 stk. i avl. Det kaller jeg å være hardnakket og målbevisst. Bare 6 røde er riktig nok få, men kvaliteten overbeviste. Ved den første ungdue var kronen noe dyptliggende og ryggbefjæringen ikke god. Den neste skulle vært kraftigere i fargene. Så kom utstillingens "hammer" frem med 97p. til Gunnar. Den ble kåret til "Best In Show" Åpenbart håndterer Gunnar duene mye siden de presenterer seg svært rolig. Med en super dyp-rød farge kunne en eldre hunn begeistre. Desverre var ryggstykket ikke optimalt. Også med de 7 gule var Gunnar på sporet. Med en, som nesten var jevnbyrdig med Championduen, nådde han nok en gang 97p. Den

røde samboeren i buret var noe fyldigere i pannen.
Den gule i nr. 39 kunne vært noe fyldigere i fargen.
I nr. 44 står en eldre

due med en god krone og med de beste øynene av alle, men ryggpartiet... Med de blå og de "fahlen" røde har det i hvert fall blitt kvalitetsmessige forbedringer, men med øyenfarge må det gjøres grundige forbedringer. Med tanke på rasepreget har dette nå blitt flotte NT. De fleste er typemessig gode, hoder med gode panner, kraftige nebb og gode sokker. Bortsett fra et dyr, tilhører alle de førnevnte fargeslagene til de med 95p og mer

Ole Kjell...

Av blå med bånd deltok 9 dyr. Flere skulle vært mer lukket i ryggen og de hadde problemer med tettere vinger, men den første var ganske god. Hunnen i nr. 50 hadde god type men kronene skulle vært bedre. Noe forstyrrende var at de blå skulle vært renere i fargen. I nr. 51 og 52 kunne jeg velge ut to ganske gode hunner med kraftige nebb. Den i nr. 53 hadde en prima holdning. Også 54 var sers god, men bedre krone var ønskelig. En eldre blek-blå hunn hadde også rasetypiske fordeler (97p). De følgende blekblå spettete kunne ikke holde følge, bedre krone er ønskelig. Den første blek-røde var noe spiss. Den neste fremstod i buret som, for denne fargetype, med godt hode og kropp. Plassering av vingene kunne vært bedre. 1,1 blekgule hadde en god kroppsholdning, men de var noe lange. 0,1 manglet nebbsubstans. Av de tre tigrete hadde bare den første en ganske god fargefordeling.

Alle har en vei å gå i arbeidet med gode NT, ikke minst med tanke på hodene. Muligens kan man etter hvert oppnå noe med de sorte. Ved å gå veien om hvit, oppnår man, etter min mening ikke noe, da mister man en del hva farge angår.

Det var igjen trivelig på Sola. Jeg takker for gjestfriheten og kommer gjerne igjen når det ellers kan passe.

Rainer Dammers

Oversatt fra tysk av Paul Scholz